

Όσο και να θέλει κάποιος να δει το ποτήρι μισογεμάτο, αυτή τη στιγμή δεν είναι εύκολο να βρούμε κάτι ελπιδοφόρο για να “διασκεδάσουμε” τη θλίψη, την ανασφάλεια και την αγωνία όλων μας για το μέλλον της χώρας.

Μας πνίγει το παράπονο...

Έχουμε μια πατρίδα κοιτίδα πολιτισμού, με μακρά ιστορία, μοναδικά μνημεία και αξεπέραστη προσφορά στην παγκόσμια κοινότητα που σήμερα, όμως, βρίσκεται σε μια δύσκολη καμπή της ιστορίας της και λοιδορείται διεθνώς...

Έχουμε την ομορφότερη χώρα του κόσμου, με ιδανικές κλιματολογικές συνθήκες, με πανέμορφες παραλίες, με εξωτικά νησιά, με πανέμορφα δάση, με καρποφόρους κάμπους, πλούσιες θάλασσες, με ατελείωτες ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, με απίστευτο (απ' ότι αποδεικνύεται) υπόγειο πλούτο, με πλούσιο τουρισμό, ισχυρή ναυτιλία, και, δυστυχώς, χάνουμε σιγά - σιγά τον έλεγχο της...

Είμαστε ένας λαός πανέξυπνος, εφευρετικός, δημιουργικός, εργατικός και ο μόνος που διαθέτει τη λέξη “φιλότιμο” στο λεξιλόγιο του! Διαθέτουμε λαμπρά μυαλά, εξαιρετικούς επιστήμονες και, όμως, δεν μπορούμε να αξιοποιήσουμε τους ανθρώπους μας...

Ό,τι και να γίνει την Κυριακή ή την άλλη Κυριακή, ό,τι και να γίνει μ' αυτή τη δόση ή με την άλλη δόση δεν έχει σημασία...

Ας μας γίνει μάθημα και ας συνεχίσουμε να κοιτάμε μπροστά.

Πρέπει πάλι να καταφέρουμε να αισθανθούμε περήφανοι και αισιόδοξοι. Σίγουρα μετά από μια δύσκολη διαδρομή, μετά από κοινούς αγώνες θα τα καταφέρουμε. Γιατί μπορούμε και γιατί αξίζουμε πολλά περισσότερα...